

dr hab. Grzegorz Mentel, prof. PRz
Zakład Metod Ilościowych
Wydział Zarządzania
Politechnika Rzeszowska

Rzeszów, dn. 03.04.2025

Recenzja pracy doktorskiej

„Prognozowanie bankructwa przedsiębiorstw w Polsce w latach 2019-2022”

(„Forecasting bankruptcy of enterprises in Poland in years 2019-2022”)

autorstwa magistra Bernarda Kokczyńskiego

Prezentowana do oceny praca dotyczy problematyki bankructwa przedsiębiorstw rodzimego rynku, oceny ich wiarygodności oraz kondycji finansowej. Główną przesłanką do jej napisania była zapewne chęć konstrukcji modeli predykcji upadłości dostosowanych do specyfiki krajowej gospodarki, ponadto konieczność uporządkowania dotychczas opracowanych propozycji w tym zakresie jak również ich aktualizacja do współcześnie panujących warunków. Wydaje się również, po lekturze dysertacji, że dodatkowym motywem do jej napisania była także chęć identyfikacji czynników tak finansowych jak i niefinansowych oraz makroekonomicznych, których wpływ, jak stwierdza sam Autor, może implikować problemy ze stabilnością finansową podmiotów gospodarczych.

Dysertacja podejmuje istotną tematykę będącą w centrum zainteresowań nie tylko teoretyków rynków finansowych, lecz także wzbudzającą ożywione dyskusje w środowisku praktyków. Próbuje, w pewnym stopniu, odpowiedzieć na pytanie, czy możliwe jest, na podstawie określonego zbioru informacji, zbudowanie modeli prognostycznych bankructwa charakteryzujących się wysoką skutecznością przewidywań. Pamiętać bowiem należy, że tego typu konstrukcje odgrywają niebagatelną rolę w procesie zarządzania ryzykiem, a wdrażanie systematycznego monitorowania sytuacji finansowej przedsiębiorstw umożliwia nie tylko identyfikację ewentualnych zagrożeń, ale przede wszystkim podejmowanie działań naprawczych we wczesnych fazach kryzysu w przedsiębiorstwie.

Praca doktorska magistra Bernarda Kokczyńskiego składa się z 229 stron maszynopisu i 22-stronicowego załącznika w postaci aneksu. Na dysertację składa się pięć rozdziałów, wstęp, wnioski końcowe, spis bibliograficzny, spis tabel i rysunków oraz aneks. Brak jest jednak streszczenia w języku angielskim. Taka struktura pracy jest mimo wszystko właściwa i logiczna. Doprowadziła ona do zrealizowania podstawowego celu jakim jest identyfikacja czynników

mających istotny wpływ na złożenie wniosku o upadłość przedsiębiorstw w Polsce w latach 2019-2022. Z kolei celem aplikacyjnym jest budowa i oszacowanie modeli pozwalających na skuteczne rozpoznawanie zagrożeń kontynuacji działalności przedsiębiorstw. Tak określony cel główny pozwolił na postawienie zasadniczej hipotezy badawczej, która głosi, że istnieją finansowe i niefinansowe czynniki, które mają wpływ na kondycję finansową przedsiębiorstw i determinują ryzyko ich upadłości. Dodatkowo, w celu sprecyzowania badań, w pracy sformułowano hipotezy pomocnicze, które brzmią następująco:

- zmienne mające istotne znaczenie dla klasyfikacji przedsiębiorstw różnią się w zależności od branży, w której funkcjonuje przedsiębiorstwo,
- zmiana warunków gospodarczych będąca skutkiem pandemii Covid-19 spowodowała zmianę czynników determinujących upadłość przedsiębiorstw.

Trudno się nie zgodzić z powyższymi hipotezami, jednak moim zdaniem niezwykle ciężko jest ocenić oddziaływanie okresu pandemii na kondycję finansową podmiotów gospodarczych. Wydaje się, że część poczynionych w pracy założeń jest stricte umowna i w związku z tym subiektywna. Niektóre mogą mieć charakter bardziej iluzoryczny niż rzeczywisty. Nie wiemy bowiem chociażby które zmiany w strukturze kapitałowej były rzeczywiście wywołane tzw. Covid-19, a co wynikało z błędnych decyzji zarządzających określonymi podmiotami, które to akurat przypadały na okres pandemii.

Przedstawione we wstępie cele badawcze są niczym innym jak opisem prac nad rozprawą doktorską.

Rozdział pierwszy odnosi się do zagadnienia przedsiębiorstwa jako podstawowej jednostki gospodarczej. Na jego łamach Autor dysertacji omawia ewolucję przedsiębiorstw w ujęciu ekonomicznym, prawnym oraz perspektywie zarządczej. Przedstawia również wybrane trendy i wyzwania stojące przed współczesnymi podmiotami gospodarczymi by w konsekwencji skupić uwagę czytelnika na problematyce struktury organizacyjnej, kapitałowej oraz relacyjnej przedsiębiorstw. Atutem tego rozdziału jest fakt przytoczenia licznych danych, które pozwalają pełniej odnieść się do treści teoretycznych. Poczyniono jednak tutaj kilka błędów językowych, o których więcej w dalszej części recenzji.

W drugim rozdziale skoncentrowano się na problematyce bankructwa i upadłości. Wskazano na różnice definicyjne pomiędzy tymi pojęciami w kontekście współczesnej literatury przedmiotu. W tej części pracy wyszczególniono również czynniki, które wpływają na opinię o sytuacji ekonomiczno-finansowej danego przedsiębiorstwa uwzględniając przy tym wewnętrzne czynniki finansowe, niefinansowe jak i determinanty makroekonomiczne. Dzięki licznym zestawieniom tabelarycznym przedstawionym w podrozdziale 2.2 rozdział ten można śmiało określić jako swego rodzaju kompendium wiedzy z zakresu analiz finansowych przedsiębiorstw. Mimo wskazania istotnych jego zalet można w nim zauważyć również brak konsekwencji Doktoranta w sporządzaniu części podsumowującej dany rozdział. Ta bowiem widoczna jest w każdym rozdziale poza drugim.

Kontynuację rozważań teoretycznych stanowi rozdział trzeci, który odnosi się zasadniczo do problematyki metod badawczych poruszonych w pracy. Tym samym wstępnie scharakteryzowano podstawowe statystyki opisowe, opisano analizę współzależności w ujęciu korelacji jak również przedstawiono testy statystyczne, które następnie zostały wykorzystane w badaniach empirycznych. W części tej omówiono również modele służące do tzw. klasyfikacji przedsiębiorstw. Odniesiono się zarówno do klasycznej liniowej funkcji dyskryminacyjnej jak i modelu logitowego. Ponadto przeanalizowano proces budowy tego typu modeli jak i ich weryfikacji zwracając szczególną uwagę na kwestię oceny poprawności klasyfikacji. W końcowej części rozdziału zawarto informacje na temat modeli zmiennych jakościowych wykorzystywanych do prognozowania bankructwa co znakomicie uzupełnia całość. Podsumowując treści zawarte w tym rozdziale można by stwierdzić, że zawiera przegląd literaturowy i systematyzację badań dotyczących prognozowania bankructwa. O ile całość jest interesująca o tyle poszczególne fragmenty mogą budzić pewne wątpliwości czy też zastrzeżenia. Jako pierwszy z mankamentów można wskazać opis statystyk opisowych, których analiza i omówienie w podrozdziale 3.1 nie przystoi pracy naukowej tego typu. Przytaczanie wzoru na średnią arytmetyczną jest naprawdę przesadzone. To samo dotyczy charakterystyki miar dyspersji, gdzie podane zostały formuły 3.3 i 3.4 przedstawiające odpowiednio odchylenie standardowe i ćwiartkowe a pominięto chociażby wartość odchylenia przeciętnego. Z jednej strony informacje są szczegółowe a z drugiej strony pomija się pewne rzeczy. Podobna sprawa związana jest ze współczynnikiem korelacji liniowej Pearsona. Jest to na tyle powszechnie stosowana miara zależności, że podawanie formuły 3.9 również nie jest mile widziane. Zatem część 3.1 nie do końca została przemyślana przez Autora. W podrozdziale 3.2 Doktorant opisuje analizę wariancji (ANOVA) wskazując na jej pewne ograniczenia wynikające między innymi z faktu, że „... dane muszą być ilościowe, mieć rozkład normalny, być niezależne, a grupy analizowane powinny być możliwie jednakowo liczne ...”. Pojawia się w tym miejscu pytanie czy w części analitycznej Autor przeanalizował na pewno wszystkie wymienione w tym miejscu założenia? Analizując z kolei podrozdział 3.5 należy zastanowić się, dlaczego Doktorant pominął w chronologicznym zestawieniu wybranych modeli dyskryminacyjnych polskich autorów (tabela 3.4 a i b) takie pozycje jak model S. Sojaka i J. Stawickiego, który powstał w wyniku badania przeprowadzonego na próbie 58 przedsiębiorstw na podstawie danych pochodzących z 1998 roku. Podobnie ma się sprawa z modelem B. Prusaka, do konstrukcji którego zostały wykorzystane dane finansowe przedsiębiorstw z lat 1998-2002. Czytając zatem rozdział 3 ma się pewien niedosyt, gdyż wstępnie dobrze zapowiadająca się część pracy ma istotne braki. Autor wybiórczo traktuje niektóre kwestie. Raz opisuje rozważaną problematykę szeroko a w innym koncentruje się jedynie na metodologii, którą sam stosuje w dalszej części pracy. Przyznam, że ani jedno, ani drugie ostatecznie za dobrze nie wypada. Z teoretycznych

fragmentów dysertacji ten akurat powinien być najdokładniej przedstawiony, gdyż jest ściśle związany z jej tematyką. Zatem Doktorant klasyfikując modele wykorzystywane do prognozowania bankructwa powinien podzielić je na trzy grupy: statystyczne, niestatystyczne oraz tzw. hybrydowe, by w następnym etapie omówić każdą z tych kategorii wskazując na jej licznych reprezentantów. Wówczas przegląd byłby o wiele ciekawszy i zapewne pełniejszy. Może wówczas opis metod walidacyjnych również byłby dużo bardziej interesujący.

W rozdziale 4, zatytułowanym krótko *Opis próby badawczej*, dokonuje Autor na wstępie przedstawienia przyjętych założeń badawczych. Przyznam, że robi to wyjątkowo dobrze i ciekawie podając informacje w krótki i zwięzły sposób. Jednak stronę czy też dwie dalej (Podrozdział 4.1 - str. 125) ma się wrażenie, że czyta się to samo co przed chwilą. Bowiemy we wstępie mamy między innymi takie informacje jak:

- *Skoncentrowano się na przedsiębiorstwach z trzech branż: handlowej, produkcyjnej oraz usługowej. Wybór ten był ...;*
- *W przypadku bankructw uwzględniono sprawozdania z roku poprzedzającego złożenie wniosku do sądu o upadłość oraz sprzed dwóch lat. Identyczne podejście ...,*

by dosłownie kilka linijek dalej przeczytać, że: *Podmioty gospodarcze ujęte w badaniu, można podzielić na trzy branże: handel, produkcja i usługi ... Pozyskane informacje pochodzą z okresu na rok i na dwa lata przed złożeniem do sądu wniosku o upadłość przez przedsiębiorstwa* Podobnie zresztą ma się sprawa z informacją o źródle danych, którym była baza danych Emerging Markets Information Service EMIS. Myślę, że wstęp do rozdziału oraz podrozdział 4.1 powinny stanowić w tym wypadku jedną całość. Podrozdział 4.2 to charakterystyka badanych przedsiębiorstw w ujęciu statystyk opisowych. Analiza zawarta w tym fragmencie pracy jest opisana dobrze, lecz w pewnym momencie czytelnik ma problem z dokonaniem porównań, gdyż koncentruje swoją uwagę jedynie na tym co czyta w danym momencie i trudno mu się odnieść do informacji sprzed kilku stron. Tego typu analiza, aby miała sens, powinna być porównawcza, co można było uzyskać zestawiając informacje w tabeli grupując bądź to względem kategorii rozpatrywanych podmiotów bądź też dzieląc je na bankructw lub nie bankructw; nie mówiąc już o tym, że tego typu statystyki opisowe w różnych przekrojach można było przedstawić na wykresach pudełkowych zwanych często wykresami ramka-wąsy. Podrozdział 4.3 to dalszy ciąg swego rodzaju chaosu. O ile informacje w nim przedstawione są ciekawe o tyle sposób ich opisu i prezentacji wymaga już korekty. Jako przykład można przytoczyć choćby informacje przedstawione na stronach 146 i 147 gdzie przedstawiono odpowiednio tabele 4.18 i 4.19. Po drugiej wymienionej zamiast mieć komentarz do tabeli 4.19 mamy opis do tabeli wcześniejszej. Częstotliwość występowania poszczególnych zestawów zmiennych diagnostycznych opisana na stronie 145 również powinna być przedstawiona w postaci tabeli lub rysunku a nie długiego opisu, z którego na końcu nic nie wynika a czytelnik nie jest

w stanie do końca ocenić całości. Wydaje się, że organizacja struktury całego rozdziału jest nie do końca dopracowana. Objętość niektórych podrozdziałów to zaledwie dwie strony.

Rozdział 5 stanowi kontynuację empirycznych rozważań. Formalnie jest to część, w której podjęto próbę identyfikacji czynników mających istotny wpływ na składanie wniosków o upadłość (cel poznawczy) jak i budowy i estymacji modeli umożliwiających skuteczne identyfikowanie zagrożeń (cel aplikacyjny). Całe wnioskowanie oparte jest o dwie koncepcje a mianowicie modele dyskryminacyjne (podrozdział 5.1) oraz regresję logistyczną (podrozdział 5.2). Wyniki estymacji jak i weryfikacji statystycznej dla pierwszej z wymienionych przedstawiono w kontekście odmiennego podejścia do budowy samych modeli (z uwzględnieniem lub też nie, zmiennych niefinansowych) jak również różnych prób estymacji (z uwzględnieniem podziału na branże). Dodatkowym przekrojem zastosowanym w analizie było uwzględnienie zróżnicowanych warunków funkcjonowania przedsiębiorstw tj. okresu przed pandemią Covid-19 (do roku 2019) oraz w trakcie jej trwania. Podrozdział 5.3 stanowi swego rodzaju uzupełnienie do wcześniej wymienionych, gdyż uwzględnia reestymację wybranych modeli polskich autorów jak chociażby Wierzby, Mączyńskiej i Zawadzkiego czy też modelu bazującego na zmiennych zaproponowanych przez Hadasika. Najciekawszy fragment rozdziału to część oznaczona jako 5.4. Autor dokonuje tutaj bowiem oceny poprawności wskazań rozpatrywanych modeli. Skuteczność wskazań (klasyfikacji) została w tym wypadku rozpatrzona zarówno dla grupy podmiotów tzw. zdrowych jak i bankrutów. Przedstawione w tej części dysertacji zestawienia są wyjątkowo dobre i czytelne. Całość analiz uzupełnia weryfikacja modeli na podstawie próby zredukowanej o tzw. przedsiębiorstwa najczęściej błędnie rozpoznawane oraz sprawdzenie zdolności dyskryminacyjnych modeli na podstawie krzywej ROC (Receiver Operator Characteristic). Ostatnie wymienione podejście jest wyjątkowo pomocne w poszukiwaniu optymalnego modelu predykcyjnego z wykorzystaniem technik graficznych. Krzywe ROC są bowiem wizualizacją zależności pomiędzy skutecznością klasyfikacji pozytywnych (Czułość) a nieskutecznością klasyfikacji przypadków negatywnych (1-Swoistość) na każdym poziomie prawdopodobieństwa. Reasumując całość rozważań przedstawionych w rozdziale 5 należy stwierdzić, że stanowi on zdecydowanie najmocniejszą część całej dysertacji. Odnosi się bowiem zarówno do estymacji modeli, ich weryfikacji statystycznej jak również ich klasyfikacji.

Recenzowaną pracę oceniam ostatecznie dobrze. Magister Bernard Kokczyński wykazał, że potrafi sformułować i rozwiązać problem naukowy – w tym wypadku jest to próba optymalizacji modeli prognozowania bankructwa przedsiębiorstw w Polsce. Doktorant, mimo pewnego „chaosu” występującego w pracy, wykazał się znajomością problematyki zarówno od strony metod ilościowych jak i teorii ekonomii. Praca opiera się na 289 pozycjach literatury (artykuły, raporty, pozycje książkowe) i 4 aktach prawnych.

Podstawowym osiągnięciem pracy jest przeprowadzenie badań empirycznych dotyczących weryfikacji hipotez odnośnie istnienia finansowych i niefinansowych

determinant, które mają (bądź też nie) wpływ na kondycję finansową przedsiębiorstw a tym samym implikują ryzyko ich upadłości. Istotne jest to, że dokonana analiza została przeprowadzona przy wykorzystaniu różnorodnych metod co stanowi niewątpliwie wkład w badania założeń leżących u podstaw funkcjonowania modeli ilościowych w ocenie kondycji podmiotów gospodarczych. Należy w tym miejscu podkreślić, że Doktorantowi udało się potwierdzić słuszność przedstawionej hipotezy głównej poprzez wskazanie kluczowych determinant bankructwa. Sukcesem zakończyła się także weryfikacja hipotez pomocniczych. Na podstawie testu istotności różnic pomiędzy średnimi grupowymi Autor wykazuje, że dla każdej analizowanej branży inny zestaw zmiennych finansowych istotnie różnicuje obie grupy przedsiębiorstw, czyli bankrutów i niebankrutów. Udało się również udowodnić fakt zróżnicowania czynników wpływających na upadłość przedsiębiorstw dla okresu przed pandemią (lata 2018-2019) oraz okresu pandemii (lata 2020-2021). W tym wypadku wykazano wyższą skuteczność modeli oszacowanych dla danych z okresu COVID-19. Ponadto, co jest niezwykle istotne, udało się Autorowi wyciągnąć dodatkowe wnioski, które w Zakończeniu zostały ujęte w punktach od 1 do 6.

Do największych zalet pracy zaliczyć można:

- zastosowanie szerokiego wachlarza kryteriów w zakresie optymalizacji rozpatrywanych modeli prognostycznych;
- przedstawienie tzw. rekomendacji w zakresie stosowania modeli prognozowania bankructwa;
- uwzględnienie w rozważaniach zmiennych zarówno finansowych jak i niefinansowych, z których drugie z wymienionych są bardzo często pomijane w literaturze przedmiotu.

W trakcie lektury pracy pojawiły się również kwestie dyskusyjne. Oto niektóre z nich:

- Brak jest miejscami spójności w prowadzonych wywodach teoretycznych (rozdział 3 jest w pewnym sensie nieuporządkowany i najmniej koherentny), niektóre treści są przedstawione na poziomie szkolnym (informacje o statystykach opisowych), a niektóre informacje są niepełne lub jest ich po prostu brak (konkretnych klasyfikacji i opisów metod stosowanych w prognozowaniu bankructwa).
- Niektóre opisy, mimo iż prawidłowe, są często zbyt długie i powinny zostać przedstawione w postaci tabel lub rysunków, co pozwoliłoby czytelnikowi na swego rodzaju systematyzację informacji i dodatkową porównywalność. Tego typu uwaga dotyczy głównie rozdziału 4.
- Nie wszystkie założenia odnośnie stosowanych testów, metod zostały w pracy zweryfikowane.
- W pracy występują niekiedy powtórzenia informacji przedstawionych już wcześniej (patrz strona 124-125). Uwaga ta odnosi się zasadniczo do treści rozdziału 4.
- Brak w dysertacji streszczenia pracy, zarówno w języku polskim jak również i angielskim.

W kilku miejscach występują pewne nieścisłości czy drobne błędy językowe. Oto ich przykłady:

- Mamy często do czynienia z tzw. literówkami. Jako przykład można podać: ... zgodnie z liberalnymi postulatami ... (str. 16); ... być skutkiem wybuchu wojny ... (str. 30); ... Postępowania sądowe ... (str. 84); ... w badanej grupie przedsiębiorstw... (str. 132); ... dla wszystkich badań podmiotów... (str. 142); ... po procesie winoszyszenia ... (str. 160); ... wartość lambda Wilska ... (str. 166); ... stabilność postaci funkcji ... (str. 173); ... istotne różnicuje ... (str. 195).
- Występują zdania, których sens jest dyskusyjny lub nie do końca zrozumiały: Obecnie przedsiębiorstwa dokonują transformacji tradycyjnego zarządzania ryzykiem opartego na silosach, gdzie poszczególne ryzyka były zarządzane indywidualnie na systemy, gdzie prowadzona jest holistyczna ocena ryzyka korporacyjnego (str. 27).
- Mają miejsce liczne powtórzenia, jak chociażby słowo wzrost, które tylko w 1.4.2. występuje kilkanaście czy nawet kilkadziesiąt razy. Jako przykład podaję fragment tekstu ze strony 37: ... Zysk brutto wzrósł z 67 671 966 tys. zł w 2017 roku do 140 853 459 tys. zł w 2022 roku. Podobnie jak zysk brutto, zysk netto w latach 2020-2022 znacząco wzrósł, podwajając swoją wartość (116 189 032 tys. zł) w roku 2022 względem roku 2020 (52 717 832 tys. zł). Odnotowano wzrost wartości zapasów, z 138 263 406 tys. zł w 2017 roku do 282 281 047 tys. zł w roku 2022 roku. Porównując ten wzrost ze wzrostem przychodów, nie wydaje się, aby przedsiębiorstwa produkcyjne miały problem ze zbytym dóbr, ale raczej przygotowują się na przyszły wzrost popytu. Wartość należności krótkoterminowych również wzrosła, z Analogiczna sytuacja jest na stronach wcześniejszych i późniejszych.
- Spis bibliograficzny powinien zostać przeredagowany, gdyż wszystkie pozycje zestawiono razem. Mamy przecież w pracy nie tylko artykuły naukowe czy zwarte pozycje książkowe, lecz również akty prawne, liczne raporty (jak chociażby Coface czy NBP), czy też odnośniki do źródeł internetowych (Eurostat, GUS itp.). Zatem w literaturze przedstawionej od strony 201 powinny być wyszczególnione osobne pozycje, takie jak np. akty prawne, netografia itp.
- Pod względem edytorskim praca nie jest do końca dobrze przygotowana.

Na koniec chciałbym poprosić doktoranta o odpowiedź na następujące pytania:

- Dlaczego podejmując się próby chronologicznego zestawienia modeli dyskryminacyjnych polskich autorów zostały pominięte koncepcje B. Prusaka czy też zespołu S. Sojak i J. Stawicki?
- Dlaczego opis modeli prognozowania bankructwa potraktowano wybiórczo, nie uwzględniając ciekawych koncepcji w tym zakresie rozpatrywanych obecnie w literaturze przedmiotu? Współcześnie bowiem wyróżnia się w tego typu analizach grupę metod statystycznych (analiza dyskryminacyjna – liniowa LDA, kwadratowa QDA

czy wielowymiarowa MDA; regresja liniowa; regresja logistyczna; regresja probitowa; drzewa klasyfikacyjne – C&RT czy CHAID; metoda najbliższego sąsiedztwa itp.), niestatystycznych opartych na badaniach operacyjnych i sztucznej inteligencji (programowanie matematyczne; sieci neuronowe – trenowane algorytmem propagacji wstecznej błędu, bazowej funkcji radialnej RBF, sieci Kohonena – Self-Organizing Maps SOM, sieci neuronowe o różnej topologii itp.; zastosowanie teorii zbiorów rozmytych; zastosowanie teorii zbiorów przybliżonych; algorytmy genetyczne; algorytmy uczenia maszynowego SVMs; systemy eksperckie itp.) oraz modeli hybrydowych stanowiących mieszankę niektórych koncepcji.

- Dlaczego dokonując charakterystyki danych finansowych polskich przedsiębiorstw w podrozdziale 1.4 dokonano nietypowych porównań zamiast zastosować klasyczną analizę dynamiki o stałej bazie oraz łańcuchowej? Mielibyśmy wówczas jednakową (pełną) analizę dla każdego wskaźnika a nie jak jest obecnie dla różnych podokresów lat 2017-2022.
- Dlaczego dokonując wyboru próby badawczej Autor skupił się tylko na branżach handlowej, usługowej i produkcyjnej pomijając przy tym równie ciekawe gałęzie jak chociażby energetyka czy budownictwo? Być może inne branże nie są tak podatne na zróżnicowane warunki makroekonomiczne uwzględnione w badaniu, lecz walidacja tego typu modeli dla nich byłaby równie ciekawa.
- Czy mimo powszechnie stosowanego podziału na okresy pre-covid oraz pandemii nie narażamy się na swego rodzaju istotnie subiektywną ocenę co do przyczyn upadku przedsiębiorstw w następstwie pandemii? Nie znamy bowiem pełnych przesłanek determinujących ogłoszenie upadłości w okresie COVID-19 bądź bezpośrednio po nim. Owszem tego typu przypadki zasadniczo tłumaczy się właśnie pandemią, ale czy jest to ocena w pełni obiektywna?

Mimo kilku nieścisłości i błędów edytorskich moja opinia o przedstawionej dysertacji jest pozytywna. Owszem, wszystkie wymienione niedogodności, znacznie utrudniają odbiór treści jednak nie można oceniać całości w oparciu tylko o nie. Należy zwrócić również uwagę na tzw. „wartość dodaną” jaką jest dokonana przez Doktoranta identyfikacja czynników determinujących upadłość przedsiębiorstw w Polsce i wnioski z niej płynące.

Reasumując stwierdzam, że praca doktorska Magistra Bernarda Kokczyńskiego spełnia formalne i zwyczajowe wymogi stawiane pracy doktorskiej, zgodnie z zapisem zawartym w art. 187 ustawy z dnia 20 lipca 2018 roku Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (DZ. U. z 2024 r., poz. 1571). Wobec tego wnoszę o dopuszczenie tej rozprawy do publicznej dyskusji.

Rzeszów, 03.04.2025